

* * * ANY SEGON, NÚM. 87 * * * SETMANARI POPULAR * * * INCA, 29 DE MAIG DE 1909 * * *

LA MORAL Y ELS JOCHS PROHIBITS

Donchs be, Tot axò es molt trist, però hi ha quelcom més trist encara, y es lo següent: Aquexa serp maligna té sos caus regoneguts y sabuts, y aquexos caus ahont de un cap del any al altre s'hi devoran tantes de víctimes, están autorisats per la llei o per les tolerancies dels encarregats d'aplicarla, que es dir lo mateix. Y gracies que la llei se contenti ab tolerar, y no vulgui entrar á participació de beneficis pels seus representants, com diuen que succeheix algunes voltes, que llavors ja no es tolerancia, sino protecció y verdadera sanció oficial qu'es dona á tal industria, que ja no s'califica ni classifica d'altra manera. El qui té la banca es allavors un industrial com qualsevol altre; els qui hi porten sos capdals ne son socis comanditaris de ganancies o pèrdues, y res més. Lo que puga endevenirne d'axò en ordre a la pau domèstica, á la prevaricació en la cosa pública, a la mateixa seguretat personal dels interessats, tot axò son coses que's dexan apart, y en que l'autoritat hi acluca'ls ulls, com si no fos de sa competència. Vos dirán que cada húa fa dels seus diners lo que vol, y que li es igual á l'autoritat que'l ciutadà els posi al tant per cent en un negoci, u que'ls posi sobre una carta. Tot lo qual, humanament parlant, estaria molt ben discorregut, si no's tractás aquí més que de diners que passen de les mans dels uns á les mans dels altres, sens altre trascendencia moral y social, que la que hi ha en qualsevol contracte en que honradament se fan semblants transaccions ó cambis. Mes, per desgracia, no es axís. La Casa de joch, entenentse per tal la que entenem aquí, no d'un joch purament recreatiu y expansiu, sino joch de ganancies y pèrdues al etzar, y de alguna quantia, la Casa de joch en aquest sentit té una trascendencia social, que no pot escaparse al bon sentit jurídic d'una autoritat, si exa's té per alguna cosa més que per un fantotxe cego, sort y mut, en ordre á les coses més graves. La Casa de joch es font de públich desordre, per molts conceptes que no pot desconéixer lo legislador y dels qui s'han fet cárrech totes les lleislacions.

En primer lloch la Casa de joch es un parany, es un llas, es una seducció. Interessant una de les passions més vives del home, que

es la cobdicia, fa resplandir devant de sos ulls els mirallets de la ilusió d'enriqueirse en poch temps y ab ningún treball, fiantho tot á la sort, á la cega fortuna, á una combinació fortuita de xifres, en tot lo qual apenes hi entra per res lo càlcul o la previsió, y molt menos la prudencia que deu esser sempre la reguladora de tots els actes del ser racional. Es tentació á perdre molt ab la incerta esperança de guanyar molt, y aquexa tentació erigida en institució legal, es un atac directe á la bossa del pròxim, que encara que voluntariament sucumbeix á ella, no lliura de responsabilitat al tentador, que li ha parat lo llas, y l'ha enlluhernat ab els sobredits fantàstichs mirallets, com enlluherna y arraplega mussols l'hàbil cassador.

Segonament, la Casa de joch es l'enemich y destructor de la virtut del treball, que es virtut social de la que ha de passarne algún cuidado la pública autoritat. Lo joch es lo corch pel treball, y un poble de jugadors may será un poble de laboriosos treballadors. Es més cómodo esperar ganancias de la sort que del enginy o de la fatiga; es més falaguer pensar que puch enriqueirme en una nit, que no pensar que hauré de passar anys y panys bregant en un ofici o carrera. Lo joch mata, de consegüent, totes les iniciatives dignes, y fomenta totes les granduleries. Encara que no'l prohibís la llei de Deu, deuria prohibirlo la llei civil en be de la industria y del comerç nacionals. La Casa de joch es la pràctica del negoci fraudulent en oposició al negoci honrat; cada Casa de joch es una bateria contra la fàbrica, perquè tendeix a corrompre lo primer element d'ella, que son l'amo y el treballador. Els capdals empleats en la ruleta o en les cartes, son capdals substrets, robats al giro mercantil y á la producció fabril o agrícola, que tan cecessita'l país. Jugar, y autorisar o no reprimir el joch, es atentar contra la riquesa pública, més encara que contra la pública moral. ¿Y en axò no ha de intervenirli la acció de la autoritat?

Finalment, lo joch es casi sempre en dany y perjudici de tercer, y molt sovint de menors, á quins deuen y han donat sempre totes les lleys del mon, especial protecció. Sobre exos, per dret natural y diví y civil té obligació de vetlar sempre la autoritat. L'infelís jugador no exposa y arrisca solsament interessos personals seus, en lo qual podria tenir segons com alguna apariencia d'excusa ó disculpa; sino que arrisca y exposa els de sa familia.

Per aquelles taules de joch hi roda la setmanada del treballador, y la renda del capitalista, lo qual vol dir que hi roda lo pa dels fills, l'acomodo de les filles, y tal volta'l pervindre de tota la familia. Aquell drinch de les monedes en la taula del joch, repercuteix dolorosament en la domèstica llar y en lo cor de les mares y de les esposes, que ploran solitaries llàgrimes, veyent fòndrse en aquexa malehida ilusió del joch sos interessos més sagrats, y la pau y alegría de la casa. Les festes, com més festes, més pahoroses se tornen en la del jugador; les festes son per ells fetxes fatídiques que's veuen aproximarse ab temor y's recordarán després per sempre ab dol y ab vergonya. ¡Quantes d'exes pàgines amargues ha escrites lo joch en la historia íntima de moltes families! ¡Quantes ne sabéu vosaltres de exes histories, y jo també! Y la autoritat, que deu esser el tutor nato de tots aquexos menors, que tenen mal pare o mal espós, ¿s'ho pot mirar ab indiferencia? ¿No deu serho en aqueix cas fent tancar ab mà ferma els caus o xueladors per ahont desparexen les fortunes y la pau y la honra de sos administradors?

FELIX SARDÀ Y SALVANYA

De «La Moral Ciudadana».

ESPERANZA

«Eres grande, Babel maravillosa,
reina de toda gente;
más una grave maldición reposa
como nuba fatal sobre tu frente.»

«Sometiste la tierra, más del cielo
impía renegaste;
alas diste á tus carros en el suelo,
y al corazón sus alas arrancarte.»

«Domas el rayo, mides las estrellas,
perforas las montañas,
unes los mares, nueva luz destellas;
más podre y caos en tu vida entrañas.»

«Todo fuego sagrado has extinguido
en el inmundo lodo,
y en tu seno procaz has concebido
el arte vil de demolerlo todo.»

«Las que el pasado alzó sumas grandeza
ye son ceniza vana;
y la escoria que hacinan tus riquezas
obstruye el cauce de la dicha humana.»

«¿Qué es de tu juventud?—El noble brío
gastando de la vida,
fluye en el seno del amargo hastío
como fluye en el mar fuente perdida.»

«¿Dónde la fé, el amor, el entusiasmo?
—Con epicúrea calma
riendo, ahoga el cínico sarcasmo
todo puro ideal, alma del alma.»

«Ya en pútrido fermento las naciones
se agiran y disuelven...
Ya están libres de Dios, y las pasiones,
brutales diosas, á las aras vuelven.»

«De la Musa el acento soberano
se escucha en lotananza...»

Es ¡ay! el himno de dolor humano
y el sempiterno adiós á la esperanza.»

Así en el templo solitario un día
clamé con desaliento,
al ver las obras de Babel impía,
al ver la lobreguez del firmamento.

Más vi en las nubes asomar entonces
el iris de alianza;
y al eco fiel de los augustos bronces
el canto percibi de la esperanza.

—«Hijo de la flaqueza, ¿por qué inclinas
la frente mustia al suelo?»

«Ignoras quién es Dios? Es que imaginas
con tu cayado sostener el cielo?»

«¡Hombre de poca fe, lucha y espera!
La fe es tranquila y fuerte:

sencilla como el niño, resistiera
del mundo todo la ruina y muerte.»

«No se desmaya, si espléndido pasado
vacila y se derrumba,
la que fia en su Dios, la que ha plantado
su laurel inmortal sobre la tumba.»

«Coronada la sien de castos lirios,
con paso indiferente
ella avanza, entre pompas ó martirios,
alta á los cielos la mirada ardiente.»

«¡Esperad, esperad!... Surge la aurora
de entre las niebras frías...»

El afán que los pueblos hoy devora
es ya prelude de los nuevos días.»

«Los días de tormentas y de abismos
son días de Dios fuerte,
que al golpe de los graves cataclismos
hace brotar la vida de la muerte.»

«¡Oh soberano Espíritu, que un día,
con hálito fecundo,
sobre el podrido mundo que moría
soplaste vida, y renóvose el mundo!»

«¡Tú que en el sueño de Ezequiel bajaste
sobre el otario ingente,
y de los huesos áridos alzaste
muchedumbre del ejército viviente!»

«¡Oh! ven: restaura, vigoriza, crea;
derrámate en las almas,
difunde caridad y fe en la idea,

agita de tus mártires las palmas.»

«¡Oh! ven: turbión para abatir violento
la torre del orgullo;
para toda virtud benigno viento
que besa y abre el germinal capullo.»

«¡Oh! ven: y sé del mundo la impureza
incorruptible aroma...»

«Espíritu de amor y fortaleza,
tiende el vuelo de águila y paloma!

MIGUEL COSTA, Pbro.

L'ECO

Un atlotet anomenat Jordi no sabia que co-
sa era un eco. Un dia passetjant-se per una
possessió de son pare va comensar a cridar:
Oh! Oh!... y de dins un bosc veinat sortiren
ses mateixes paraules; Oh! oh!

Espantat y tot sorprés perque no sabia qui
era que repetia les seues exclamacions va dir:
cridant ab molta rabi.—«¿Qui ets tú?...»

«¿Qui ets tú? va contestar la mateixa veu y
en Jordi aquesta vegada va quedar del tot
descompassat. Tot enfadat perque no se con-
tentaven ab no respondre a la seua pregunta
sino que repetien les mateixes paraules pro-
curant imitar la seua propi veu, digué:—Ets
un beneit poca vergonya!...—Ets un beneit
poca vergonya! va repetir la veu desd'el fons
del bosc.

De totduna en Jordi se va desesperar y fi-
guravos si'n sortirien de flastomies y insults
per aquella boca seua, però l'eco les hi tor-
nava ab la més escrupulosa fidelitat.

Ja del tot apurat y duit per sa curiositat,
que'l dominava va començar a trescar per
dins el bosc a veure si trobava l'atlot que se
reja d'ell d'una manera tan desvergonyida
per darli una bona pallissa. Molt va caminar
y voltar però no trobá ningú.

Ab gran rabi per no haverse pogut venjar
va arribar a cá seua en Jordi. Sa mare li va
preguntar la causa d'aquell enutjament tan
fort y ell li va contar lo que li havia succehit
y acabá dient:—Això es estat un mal polissó
que s'es amagat per injuriarme y dirme mil
grosseries.

—Per de pronte fill meu—digué sa mare—
tú t'has trait y t'acuses a tú mateix. Tú no
has sentit més que ses teues propies paraules;
tot sovint has vist ta cara reflectada dins l'ai-
go: idò bé, tú has sentit avuy sa teua veu
reflectada dins el bosc. Si tú en lloc de cridar
insults y inconveniencias haguesses pronun-
ciat paraules amoroses o indiferents el bosc
no t'hauria tornat més que paraules indife-
rents o amoroses.

Això mateix passa a n-el món. La conducta
dels altres es ordinariament l'eco de la nostra.
Si mos portám bé y honradament ab ells, ells
farán lo mateix ab noltros; però si som durs
y grossers ab nostros germans, no podrém
esperar que mos arrib rês millor de la seua
part.

F.

LA FLOR DELS PENYALS.

Mallorca ditxosa
guardava una flor
a dins una encletxa,
demunt un pujol.
Ave María, Ave María.

En el Salt d'Aubarca
a dins un espés,
la flor s'hi nodria
guardada en secret.
Ave María, Ave María.

La flor es la Verge
morena de Lluch,
que'n l'altura espriva
trobá lloch segur.
Ave María, Ave María.

Per llargues centuries
visqué entre penyals,
perque la Morisme
no l'encativás.
Ave María, Ave María.

Quant el Rey en Jaume
hi plantá la creu,
baix la seua ombra
la rosa y floreix.
Ave María, Ave María.

Y Solle y Pollensa,
L'Ofre y el Gorch-Blau,
y Cuba y Escorca
son dels cristians.
Ave María, Ave María.

Un jorn de dissapte,
la flor etzelá,
entre cantories,
perfums virginals.
Ave María, Ave María.

Sortida de lluna,
a entrada de nit,
un pastor y un monjo
la varen collir.
Ave María, Ave María.

El monjo com l'angel
dels boscs y penyals,
té la cel-la a Escorca.
Porta l'hábit blanc.
Ave María, Ave María.

Y es en Lluch d'Aubarca,
el jove pastor,
qui rebé el batisme
del monjo amorós.
Ave María, Ave María.

VISIÓ

El cel ja fosquetja;
dissapte el sol post,
encara la guarda
en Lluch en el bosch.
Ave María, Ave María.

Del salt par que'n brollen
per tots los endrets,
torrents d'amonía
d'angéliqués veús.
Ave María, Ave María.

Y una columna
de boires just neu,
del penyal s'aixeca
clara y resplandent.
Ave María, Ave María.

(1) Escrita expresament per esser estre-
nada en la peligrinació qu'han de fer els jo-
ves Congregants de María passat demà.

¿Será que los ángeles
vuy baixen del cel,
y estatge ne prenen
dins l'aspre desert?
Ave María, Ave María.

¿Será que les penyes
vuy fan d'encenser,
quant la flor envia
sos bálsems a Deu?
Ave María, Ave María.

Tantes cantories,
fai pures clarors;
el cor jove embaumen
del jove pastor.
Ave María, Ave María.

Humil s'ajonolla
sobre'l penyalar.
anyells y auvelles
el volten belant.
Ave María, Ave María.

Dins l'Ave María
mirant a n-el cel.
Se fon la boirina,
el cant, lluny se pert.
Ave María, Ave María.

Besa humil la roca,
y tot tremolant,
a la gent d'Aubarca
la nova portá.
Ave María, Ave María.

La gent el motelja,
y ell lluny, dins el bosch,
totsol resa y plora
y espaya son cor.
Ave María, Ave María.

JOAN AGUILÓ, PVRE.

ELS TOROS

Han tornat altre vegada.
Son, per molt, l'alegria més gran. ¡Els toros!

Si no hi ha doblés, en cerquen; si no e-hi ha temps deixen les feines per un altre dia. Lo primer de tot, lo més necessari, lo imprescindible son els toros.

¿Com podriem estar sense veure el redondel adornat amb les capas multicolors dels toreros? ¿Com podriem menjar sense haver-nos desfet la gargamella cridant *caballos, callos*? ¿Com podriem dormir tranquils sense haver amenassat al president y haverlo saludat diguentli *animal, indecent, etc., etc.*? Y allavores, el nostre cor no podria estar tranquil sense sentir compassió en vers de qualque ferit. Això, sí. Sense ferits, o al menos sense esqueixos al brillant vestit dels toreros no semblarien toros. Serien de riure.

Y gent no n'hi manca molta. Hi ha homos que tenen la seva casa plena de goteres y canals per ont hi entren els deus ¿que farem amb una pesseta més? Hi ha persones que no han menjat calent perque havien de guardar els quatre reals per anar als novillos, ¿no's pot estar un dia sense menjar? N'hi ha fins i tot que deixen la seva dona o el seu nin a n-el llit ab la sola companyia de l'ombra de la mort qu'els vetla.

¿Nois han de morir, tan mateix? No, cregueu, no, que jo digui res quantre els toros, quantre lo qu'en diyen la *fiesta nacional*. No, ¿quí som jo? Y ademés es una cosa tan hermosa veure ventres de cavall mesclats ab l'or de l'arena, or i sanc, el símbol de l'Espanya, (pobre Espanya, si no tengués altre cosa), es tan atractiu sentir aquella cridada que dona idea de lo que deu esser una casa de loços!

No creis que fan molt bé els que hi van?
¿Perque viuriem, si no hi havia d'haver toros?
J. C. V. de P.

PELEGRINACIONS A LLUCH

Hem notat que alguns periòdics mallorquins no donen l'importància que tenen a les pelegrinacions catòliques, que s'estàn verificant a n-el Santuari de Lluch, apesà d'esser tan genuinament mallorquines, y Lluch, una cosa tan nostra, y la Casa Pairal de Mallorca, tan famosa com estimada pels mallorquins.

Si se tractás d'altre classe d'expedicions, encara que no fossen, de molt, tant nombroses, ni tant nostres, ni tant venerables, moltes redaccions, sotre tot la premsa diària, e-hi enviaria els seus reporters a recullir notes per donarne conta, a pedres menudes, de tots els actes que se verificassen.

Nosaltres que ja n'hem fetes algunes re-senyes, nos es impossible, donada l'estensió de nostre setmanari, ocuparnos com seria el nostre gust, no obstant d'això, durant l'Any Jubilar hi destinarem algun lloc.

Diumenge passat a les dues de la matina-da, passá per Inca una pelegrinació de 620 persones, composta de les associacions la Cort de María establida a Sant Cayetano y les-Filles de María de Santa Eularia de Palma. De tornada de Lluch fe'l darrer acte a nostra parroquia. Hores abans d'arribar ja una moltitud de poble l'esperava a l'entrada d'Inca. A n-el moment d'arribar la pelegrinació, la Parroquia era petita per contenir els inquers qu'e-hi havien acudit. A més del clero, hi verem el Coronell D. Ernest March y altres militars, D. Lloaxim Gelabert, distingit Senyor d'aquesta localitat, D. Jaume Vidal, Notari, alguns membres del Ajuntament y altres visibles senyors qu'esperaven s'arribada. La nau estava esplèndidament il·luminada y el camarí de Santa Maria la Major ab electricidad com els dies de gran festa.

La pelegrinació cantá una salve a Santa Maria la Major, el P. Miquel dels SS. CC. feu un parlament de gracies y resats tres pare-nostros al Santíssim, torná prende la marxa cap a l'Estació acompanyada de molt de poble, del Rector, sacerdots, Coronell y altres persones notables d'aquesta localitat.

Mentres estaven fent la cort a la pelegrinació palmesana, una altre de Valldemosa passava, composta de 200 pelegrins, que pujava cap a Lluch. Al mitj dia del dilluns, ja tornava passar per Inca. Se val devoció caminar dos dies per estar un parey d'hores en *Sa Moreneta!*

També n'es passada una de Santa Margalida molt numerosa, composta de 50 carruatges.

Dilluns será de veure y sentir, hi pujen totes les Congregacions Marianes de fadrins de Mallorca. A n-aquesta, un dels nostros hi va per donarne conta.

Del Món

Maig 1909.

20—Mor el notabilíssim pianista catalá, D. Isaach Albeniz (a. c. s.)—El País es denunciat recohintse els exemplars.—A Madrid s'inaugura l'exposició de Belles Arts.—A Zaragoza es entregada una bandera espanyola per colocar en la Basilica del Pilar. El Senyor Arcabisbe de la mateixa Diócesis, reb el títol de Fill adoptiu d'aquella ciutat.—Es canonisat el Beat catalá, Joseph Oriol.—A Sitges se verifiquen carreres automobilistes pera obtenir la Copa de Catalunya.—El Governador

Eclesiástich desautoriza el setmanari catòlic «La Verdad».

21—El Senyor Governador per medi d'una circular proposa la creació d'una biblioteca pera us dels presos.—El mateix Sr. fa una visita d'inspecció als pobles de Binisalem, Sta. Eugènia, Sanselles y Alaró.—A Madrid una pobre vella mor de fam, Deu la tenga.—En el concurs hípic de Lisboa resulta vencedor el finent espanyol Sr. Spenser.—El Rey se'n va a Valencia.—A Barcelona se prepara una vetlada ab honor al Sr. Albeniz (a. c. s.)

22—El Rey arriba a Valencia essent rebut ab molt entusiasme.—Els fematers de Barcelona se delaren en vaga.—De Nova-York comuniquen l'asalt d'un tren per uns bandejats que després de robar el vagó correu, fetren chocar la máquina quantre'l tren resulten 20 passatjers ferits.

Noves d'Inca

—Es estat nombrat secretari de nostre Ajuntament el jove, Advocat, D. Joseph Siquier. Lo felicitem, tot desitjant que la seva gestió sia beneficiosa a nostre Municipi.

—En l'Academia d'Infanteria de Toledo, després de brillants exercicis, es estat aprovat en bones notes y obtenguent el número 10'22, el jove D. Domingo Berdié, preparat pels inteligents capitans, D. Bernadí Mulet, y D. Joseph Saiz.

Felicitem a l'agraciat, a sa familia y a sos professors pel triomf alcanat.

—Durant la Oració de Coranta hores, que's celebrarà a nostra Parroquia, dirigirá la paraula de Deu, a les funcions religioses, el Rnt. P. Cerdá, Franciscá.

Encara qu no puguem precisar l'hora ni el dia, sabem que una d'aquestes festes també ha de donar una conferencia sobre caxes rurals a n-el Círcol d'Obrers Catòlics, per animar y encausar la que s'está en projecte a n-aquell Centre.

—El Excm. Sr. Governador de la Provincia, dilluns passat vengué a Inca, posant a ca D. Jaume Vidal, ab el fi de passar revista d'inspecció a n-els servicis municipals y a les escoles públiques.

També arribá a Büger, Campanet y Lloseta, continuant la visita qu'está fent a tots els pobles de Mallorca.

—A la fàbrica de serrá de D. Antoni Pastor, un vespre d'aquesta setmana se calá foc, però a n-el toc de la campana parroquial acudí molta gent, que l'apagá aviat, logrant que no prengués grosses proporcions y els danys materials fossen de poca importància.

—Dilluns vengué el Capitá General a passar revista a la guarnició d'Inca, tornantse el meteix matí ab lo automovil.

BOLLETÍ COMERCIAL

Preus que retgiren dijous passat a n-el mercat d'aquesta ciutat:

		Pessetes:
Bessó.	el quintá de 00'00 a	92'50
Blat.	la cordera de 00'00 a	20'25
Xeixa id.	id. de 00'00 a	20'50
Ordi mallorquí.	id. de 00'00 a	10'50
Ordi foraster.	id. a	10'00
Sivada.	id. a	08'50
Ídem forastera.	id. a	07'00
Faves cuïtores.	id. a	21'00
Ídem ordinaries.	id. a	19'00
Ídem pel bestia.	id. a	17'00
Blat de les Indies	id. a	16'00
Siurons.	id. de 00'00 a	28'50
Fasols.	id. a	26'00
Monjetes de confit	id. a	50'00

AQUEST SETMANARI SE PUBLICA AB CENSURA ECLESIASTICA.

Cultura Popular

CONTRA LES COTILLES

El nom de cotilla ve de costella, y tots sabem que's una eyna per oprimir y estrafer les costelles de les dones. Y com que les dones son nostres costelles, també patim els homes. Ab aquesta eyna maleïda ja es sabut que s'estreny la caixa del pit, s'oprimeix el cor, els pulmons y el ventre y du la perdició a moltes dones.

Els governs ja comensen a intervenir ab això de la cotilla, compreguent els perills en que se posen les persones que l'usen. A Rússia ja la tenen prohibida a les nines, y el ministre d'Instrucció pública de Sagonia (un dels Estats alemanys ab més de tres millions d'habitants), ha prohibit dur cotilles a les nines que van a les escoles.

La salut dels qu'han de venir dependeix de les mares; les nines d'avuy serán les mares de demà, y no poden ésser bones mares aquestes dones que tenen el cos estrafer a semblansa de les llagostes. Els pares deven intervenirhi, per que ses filles puguen ésser dones lebastes.

Ja sabem que les dones no farán cas de nòstro rahoñament y que tot això es predicar al desert, qu'elles preferirán l'ayre del seu cos y la salut; però al manco tendrem la conciencia tranquila d'haver avisat d'un mal que costa moltes vides.

CA-NOSTRA invita a ses lletgidores femenines a estrenyer dos punts manco la cotilla.

Entreteniments

Solucions als passa-temps del número passat:

Fuga de vocals:

Hermosa polida anau

gentil flor de galanía;

per rellar amb vos' miría.

set anys y vint y un dia

per demunt puntes de clau.

-Endevinaya: XX: La llengo.

FUGA DE VOCALS

D. sp. rt. v. s. g. l. nt. d. m.

d. sp. rt. v. s. g. l. nt. d. m.

qs. b. x. d. s. p. rt. l. t. n.

n. g. l. n. q. m. lt. v. s. m.

ENDEVINAYA POPULAR

En mitx de la mar me trobo

no som barco ni estrella

ni tampoc cap maravella,

però tú me veus alfor.

Solucions al número vinent.

BIBLIOTECA

=DEL=

DERECHO VIGENTE

La vulgarización del conocimiento de las Leyes es un poderoso medio para difundir la cultura y la instrucción en el pueblo. La CA-SA CALLEJA, acaba de publicar la *Biblioteca del derecho vigente*, que hoy anunciamos;

que por su precio módico y la forma manuable de la edición, es un gran medio de vulgarización de las leyes y la ciencia jurídica.

En la Administración de este periódico se hallan en venta ejemplares de todos los números que á continuación se expresan á peseta el tomo en cartón, y á 1'50 ptas. encuadernados en tela.

- 1—Código de Comercio.
- 2—Código Penal.
- 3—Código Civil.
- 4—Ley de Enjuiciamiento criminal.
- 5 y 5 bis—Ley de Enjuiciamiento civil, 2 tomos.
- 6—Ley del Jurado, seguida de todas las reales órdenes adicionales aclaratorias.

En este mismo volumen están comprendidos todos los aranceles judiciales, notariales y de registradores de la propiedad.

- 7—Leyes orgánicas del Poder judicial.
- 8—Legislación Hipotecaria.
- 9—Reglamento hipotecario y demás disposiciones interpretativas de la ley.
- 10—Legislación notarial.
- 11—El impuesto de derechos reales y transmisiones de dominio.
- 12—Leyes de Reclutamiento y Reemplazo del Ejército.

13—Ley del Timbre del Estado, con todas sus disposiciones interpretativas.

- 14—Leyes de contrabando y defraudación.
- 15—Legislación de caza, pesca y uso de armas.
- 16—Legislación obrera. Recopilación de todo cuanto se ha legislado sobre este tema y tiene vigencia en la actualidad.

17—Leyes de aguas, canales, pantanos y puertos.

18—Legislación de minas.

19—Las leyes políticas. Constitución del Estado, leyes de Imprenta, Reunión, Asociación y Orden público.

Comprende además este volumen los reglamentos del Congreso y el Senado.

20—Legislación electoral para diputados á Cortes, senadores, concejales y diputados provinciales.

21—Legislación de Consumos, con todos los preceptos vigentes.

22—Guía del contribuyente. Leyes vigentes sobre la contribución territorial, rústica y urbana.

23—Leyes vigentes sobre la contribución industrial y de comercio.

24—Legislación del Registro civil.

25—Legislación sanitaria. Comprende todas las disposiciones vigentes.

26—La cédula personal. Compendio de todas las disposiciones que se relacionan con este documento.

27—La Bolsa de comercio y el Registro mercantil. Recopilación de cuantas disposiciones se han dictado sobre la materia.

28—Testamentarias y abintestatos. Recopilación de disposiciones, su aplicación á la práctica y formularios para realizar estas operaciones.

29—Los Juzgados municipales. Relación de todos los actos que con ellos se relacionan y práctica de los mismos. Derechos y deberes de

los litigantes ó procesados ante los Juzgados municipales.

30—Relaciones del ciudadano con el Ayuntamiento y con el Estado. Guía y formulario para la realización de los derechos y deberes que las mismas imponen.

31—Formularios de cuantos documentos haya de presentar el ciudadano á los Tribunales en los casos en que la ley no disponga que se sirva de letrado ó procurador.

32—La salvaguardia del viajero. Reglamentos de ferrocarriles, tranvías y otros vehiculos, explicados con toda claridad para que el viajero pueda cumplir fácilmente sus deberes y exigir todos sus derechos.

33—Leyes municipal y provincial.

Inca, calle de Mallorca, 1, Inca.

RESTAURANT DE ELUCH

Menú que será servit durant l'any jubilar.

PRIMERA CLASSE

2 sopes, 3 plats, dolç, fruita, pá y ví. pess. 4'00

SEGONA CLASSE

Sopa, 2 plats, fruita, pá y ví pess. 2'50

TERCERA CLASSE

Sopa, 2 plats, fruita, pá y ví pess. 1'00

Café, llet, xicolati, licors, etz.

Ademés, servieci a la carta.

ALMACENES SAN JOSÉ

DE

Ignacio figuerola

BRONDÓ 7-9-11 ESQUINA BORNE

LENCERIA, LANERIA, GENEROS DE PUNTO, BISUTERIA, NOVEDDES,

SASTRERIA Y CMISERIA

LA CASA MEJOR SURTIDA

LA MAS BARATA

PRECIO FIJO

CA-NOSTRA

SETMANARI POPULAR.

Preu de subscripció

Un trimestre, una pesseta per tot Espanya y doble a l'extranger.

Els obrers que nos ho demanin; tendrán la subscripció per 20 céntims mensuals, 2'40 llany.

Desitjosa aquesta Administració d'escampar la bona lectura y que nostre setmanari estiga a l'alçans de totes les bosses, d'avuy avant, per 50 céntims mensuals servirem 5 exemplars d'un meteix número; de manera que repartintse entre si els números cinc persones d'un meteix lloc, los vendrà a costar 10 céntims mensuals.

S'en troben per vendre en el kiosco de Cort de Palma.

Redacció, administració e imprenta: carrer de Mallorca, 1, Inca.